

Понеже казваш ты самъ, любезный, отговори Теофилъ, дѣлженъ сжмь да ся признажъ, че ни едижъ четверть отъ удовольствія-та, на колкото сжмь ся насладилъ, не быхъ ималь въ живота си, ако бяхъ научилъ помалко работы на младость. Отъ това разумѣхъ, че е ималь право баща ми, кога го попытахъ, каква полза бива отъ учение-то? а той ми отговори:

Сынко, да поймешъ ученье-то ползува ли ни души-ты.

Пытай да ли е голѣмо добро копань-та за лозы-ты.

Но едно само учение не е довольно. Ако искаме да бжде душа-та ни всякога здрава, трѣбва да ѣ обучимъ да е внимателна не само въ книгъ-тж, или въ училище-то, но всждѣ, гдѣ да ся находимъ, и во все, что да ни ся срѣщне, во все, что видимъ, чюемъ, обоняваме, вкушяваме, или чюствуваме; во всички-ты работы: въ кжщно-то служение, во всичко, что правятъ работници-ти и художници-ти, въ сѣчива-та и наряды-ты имъ, въ способы-ты, по които гы правятъ и употрѣблявать; во всичко, что видимъ въ природж-тж около насъ, въ градинж-тж, на нивы-ты, по поле-то и въ лѣсове-ты: особенно въ поведеніе-то, думы-ты и работы-ты на другы-ты люди. Неимовѣрно е, любезни мои дѣца, колко душа-та съ той способъ бива помудра и помудра, и колко человекъ става помоспособенъ да помага и да совѣтува себе си и другого во всякакви лоши обстоятелства. Съ той способъ добы-